

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. září 2014 v Lounech samosoudcem JUDr. Petrem Šilhanem, **t a k t o :**

Obžalovaní

1. D [redacted] F [redacted]

nar. [redacted] v Ostrově, okres [redacted] trvale bytem [redacted]
okres [redacted], t.č. ve vazbě ve Věznici Litoměřice,

2. P [redacted] Ü [redacted]

nar. [redacted], okres Louny, trvale bytem [redacted] okres
[redacted] t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Ostrov,

jsou v i n n i , že

1) D [redacted] E [redacted] sám

- dne 17.2.2014, v Postoloprtech, okres Louny, poté, co se dozvěděl, že R [redacted] K [redacted] nar. [redacted] společně s K [redacted] S [redacted] nar. [redacted] ve večerních hodinách na parkovišti nad restaurací Medvěd v ulici Masarykova, odcizili osobní automobil tov. zn. Ford Escort, r.z. [redacted] v hodnotě 8.000,- Kč, v pozdních večerních hodinách řídil toto vozidlo nejprve z místa jeho odcizení v Postoloprtech, přes obec Bitozeves do obce Výškov, vše okres Louny, kde se pokoušel vozidlo prodat dosud neustanovené osobě, poté, co se mu to nepodařilo řídil vozidlo zpět přes obec Počeradý do Postoloprta, kde vozidlo odstavil poblíž dětského hřiště, přičemž tohoto jednání se dopustil přesto, že rozhodnutím Městského úřadu v Žatci č.j.: MUZA-29376/2013/ODSH/ME/187-8 ze dne 26.11.2013, s právní mocí dne 28.12.2013, mu byl uložen mimo jiné zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 24 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,

2) D. F. sám

- v přesně nezjištěné době od 8:00 hod. dne 12.3.2014 do 18:00 hod. dne 13.3.2014 v Postoloprtech, okres Louny, v ulici [redacted], po přelezení oplocení o výšce 160 cm vnikl na pozemek trvale obydleného domu č.p. [redacted] a ze dvora odcizil volně položenou hliníkovou lornu v hodnotě 300,- Kč, hliníkovou konev na mléko v hodnotě 100,- Kč a hliníkový hrnec s dvojitým dnem v hodnotě 50,- Kč, vše ke škodě poškozeného J. K. [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted], odcizené věci následně prodal ve sběrně druhotných surovin V. R. [redacted] v Postoloprtech, kde byla odcizená lorna zajištěna a následně vrácena poškozenému,

3) D. F. a P. Ü.

- po předchozí společné dohodě na odcizení věcí vhodných k odevzdání do sběrný v přesně nezjištěné době od 18:00 hodin dne 26.3.2014 do 16:00 hodin dne 29.3.2014, nejpravděpodobněji dne 28.3.2014, v obci Stekník, okres Louny, kam přijeli neustanoveným vozidlem zelené barvy, vnikli na neoplocený pozemek domu č.p. 3 v rekonstrukci ve vlastnictví F. K. [redacted] nar. [redacted], poté, co nezjištěným způsobem vytlačili okno v přízemí, vnikli do vnitřních prostor, odkud odcizili nejméně benzínovou řetězovou pilu zn. Oleo-Mac v hodnotě 800,- Kč a přenosnou svářečku nezjištěné značky v hodnotě 800,- Kč, vše ke škodě poškozeného J. M. [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted] kdy z odcizené svářečky po jejím rozbití separovali měď, kterou P. Ü. [redacted] odevzdal do sběrný druhotných surovin V. R. [redacted] v [redacted] a odcizenou pilu prodal D. F. [redacted] dne 30.3.2014 v Postoloprtech J. F. [redacted] nar. [redacted] u něhož byla zajištěna a následně vrácena poškozenému,

přičemž obžalovaný P. Ü. [redacted] se tohoto jednání dopustil přesto, že rozsudkem Okresního soudu v Lounech č.j. 3 T 247/2012-604 ze dne 27.3.2013, v právní moci dnem 11.5.2013, byl odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, kdy za tuto a další sbíhající se trestnou činnost mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v délce 18 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v délce 30 měsíců, a dále přesto, že rozsudkem Okresního soudu v Lounech č.j.: 15T 98/2013-110 ze dne 5.8.2013, v právní moci tímž dnem, byl odsouzen pro pokračující dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), § 21 odst. 1, § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, který dosud zcela nevykonal,

4) D. F. sám

- dne 13.4.2014 v době kolem 14.30 hod. v Žatci, okres Louny, v ulici Na Mlynářích, v úmyslu nalézt věci vhodné k odcizení, nejprve vstoupil na neoplocený pozemek parc. č. [redacted] ve vlastnictví J. H. [redacted] nar. [redacted] z něhož ke škodě dosud neustanoveného poškozeného odcizil volně odložené 4 mosazné a 2 hliníkové vodovodní kohouty v celkové hodnotě 100,- Kč a zajišťovací okenní kličku bez hodnoty, které uložil do své mikiny, následně opět v úmyslu o nalezení věcí vhodných k odcizení po přelezení branky o výšce 2,3 metru vnikl na pozemek rekreační chaty ve vlastnictví M. D. [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted] odkud nic neodcizil, jelikož byl poškozeným D. [redacted] vyrušen, po čemž odhodil mikinu s již odcizenými věcmi a z místa po přelezení oplocení sousední nezastavěné zahrady ve vlastnictví S. [redacted] a I. G. [redacted] a následném vyražení spodní branky plotu, utekl na ulici, kde byl zadržen,

a tohoto jednání se dopustil přesto, že rozsudkem Okresního soudu v Lounech č.j. **2T 19/2014-124** ze dne 31.3.2014, v právní moci týmž dnem, byl odsouzen mimo jiné pro pokus přečinu krádeže podle § 21 odst. 1, § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, přičemž za tuto a další sbíhající se trestnou činnost mu byl rozsudkem téhož soudu č.j. 2 T 53/2014-78 ze dne 23.4.2014, v právní moci týmž dnem, uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 30 měsíců,

t e d y - D [REDACTED] F [REDACTED] - pod bodem 1)

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že na jiného převede věc,

která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky jinou osobou, v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

- mařil výkon rozhodnutí orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

pod body 2) a 3)

- zčásti sám a zčásti úmyslným společným jednáním s další osobou, si присвоjil cizí věc tím, že se jí zmocnil, a čin spáchal vloupáním,

pod bodem 2)

- neoprávněně vnikl do obydlí jiného, užil při činu násilí a překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

pod bodem 4)

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k присvojení si cizí věci tím, že se jí zmocní, čin spáchá vloupáním, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen, v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

- neoprávněně vnikl do obydlí jiného, užil při činu násilí a překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

P [REDACTED] Ů [REDACTED] - pod bodem 3)

- úmyslným společným jednáním s další osobou si присvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a potrestán,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný D [REDACTED] F [REDACTED]

pod bodem 1)

- přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

- pokus přečinu podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

pod body 2) a 3)

- pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, dílem ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

pod bodem 4)

- pokus přečinu krádeže podle § 21 odst. 1, § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku,

pod body 2) a 4)

- dva přečiny porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

obžalovaný P. [redacted] U. [redacted]

pod bodem 3)

- přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku, ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

a za to se o d s u z u j í

obžalovaný D. [redacted] F. [redacted]

za tyto přečiny a za sbíhající se pokus přečinu krádeže podle § 21 odst. 1, § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku, pokus přečinu krádeže podle § 21 odst. 1, § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 23. dubna 2014, č.j. 2T 53/2014 – 78,

podle § 214 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání d v a c e t i (20) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s dozorem.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se mu ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu **na dobu d v o u (2) roků.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozenému J. [redacted] K. [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] částku 150,- Kč na náhradu škody.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený J. [redacted] K. [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] se zbytkem nároku na náhradu škody, odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen společně a nerozdílně s obžalovaným P. [redacted] U. [redacted] uhradit poškozenému J. [redacted] M. [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted], částku 800,- Kč na náhradu škody.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený J. [redacted] M. [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] se zbytkem nároku na náhradu škody, odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 23. dubna 2014, č.j. 2T 53/2014 – 78, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný P. [redacted] U. [redacted]

za tento přečin a za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 2. dubna 2014, č.j. 2T 47/2014 – 127, s právní mocí dne 3. 5. 2014,

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání o s m n á c t i (18) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s dozorem.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen společně a nerozdílně s obžalovaným D[REDAKCE] F[REDAKCE] uhradit poškozenému J[REDAKCE] M[REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE], částku 800,- Kč na náhradu škody.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený J[REDAKCE] M[REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] se zbytkem nároku na náhradu škody, odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 2. dubna 2014, č.j. 2T 47/2014 - 127, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů provedených při hlavním líčení zjistil soud tento skutkový stav:

Ad. 1) obžalovaný D[REDAKCE] F[REDAKCE] sám

Dne 17.2.2014, v Postoloprtech, okres Louny, poté, co se dozvěděl, že R[REDAKCE] K[REDAKCE] nar. [REDAKCE] společně s K[REDAKCE] S[REDAKCE] nar. 8.1.1992, ve večerních hodinách na parkovišti nad restaurací Medvěď v ulici Masarykova, odcizili osobní automobil tov. zn. Ford Escort, r.z. [REDAKCE] v hodnotě 8.000,- Kč, v pozdních večerních hodinách řídil toto vozidlo nejprve z místa jeho odcizení v Postoloprtech, přes obec Bitozeves do obce Výškov, vše okres Louny, kde se pokoušel vozidlo prodat dosud neustanovené osobě, poté, co se mu to nepodařilo řídil vozidlo zpět přes obec Počerady do Postolopr, kde vozidlo odstavil poblíž dětského hřiště, přičemž tohoto jednání se dopustil přesto, že rozhodnutím Městského úřadu v Žatci č.j.: MUZA-29376/2013/ODSH/ME/187-8 ze dne 26.11.2013, s právní mocí dne 28.12.2013, mu byl uložen mimo jiné zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 24 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Obžalovaný D[REDAKCE] F[REDAKCE] u hlavního líčení využil svého práva a k věci nevypovídal.

V přípravném řízení uvedl, že v polovině února roku 2014 v noci potkal v Postoloprtech u restaurace U Medvěda D[REDAKCE] K[REDAKCE] a K[REDAKCE] S[REDAKCE] K[REDAKCE] mu řekl, že má půjčené auto zn. Ford Escort a nabídl mu, zda se nechce projet. Auto bylo zaparkováno na parkovišti u

restaurace U Medvěda v Postoloprtech. K[redacted] ho klíčkem odemkl a on si sedl na místo řidiče. K[redacted] seděl na místě spolujezdce a K[redacted] S[redacted] na zadní sedačce. Společně odjeli do Počerad, kde se u domu jeho dědy s autem otočil a pak jeli zpět do Postoloprte. Zde auto zaparkoval u dětského hřiště u garáží, K[redacted] auto uzamkl a rozešli se. Auto řídil on, byť si byl vědom, že má zákaz řízení. Až po několika dnech, se od D[redacted] K[redacted] dozvěděl, že k autu nalezl klíčky někde na parkovišti a tehdy si uvědomil, že jeli kradeným autem.

Při výslechu dne 14.04.2014 popřel, že by věděl, že je auto kradené. Uvedl, že ten večer byl u příbuzných v Postoloprtech, kam za ním přišel M[redacted] S[redacted] R[redacted] K[redacted] a K[redacted] S[redacted] R[redacted] mu řekl, že má půjčené auto a zeptal se ho, zda umí řídit. Potvrdil mu, že řídit umí a tak všichni čtyři jeli na jeho návrh do Počerad, kde zastavili u domu jeho dědy. Z Počerad na návrh R[redacted] odjeli do Výškova, že tam má příbuzné, u nichž by si mohl vzít hulení. Ve Výškově zastavili u nějakého domu, kde Kudry vyšel ven a na dům zvonil. On zůstal s K[redacted] a M[redacted] v autě. Myslí, že R[redacted] s někým mluvil a poté se vrátil s jedním jointem. Z Výškova jeli přes Rvenice do Postoloprte, kde vozidlo odstavili u hřiště. Znovu doznal, že celou cestu řídil pouze on a zopakoval, že o nález klíčů od auta se od K[redacted] dozvěděl až druhý den. Popřel, že by ve Výškově na auto sháněl kupce. Nikoho tam nezná.

Svědék R[redacted] K[redacted] uvedl, že dne 17.2.2014 asi kolem 21.30 hodin s K[redacted] S[redacted] chodili po Postoloprtech a jak na parkovišti nad restaurací Medvěd ztratil M[redacted] klíče od vozidla Ford Escort, které oni potom našli. Jelikož se jim auto nepodařilo nastartovat, chtěli najít někoho, kdo s autem umí zacházet. U restaurace Flamengo potkali D[redacted] F[redacted] s M[redacted] S[redacted] a oběma jim o nález klíče od auta řekli. F[redacted] i S[redacted] říkali, že auto řídit umí. S[redacted] řídit nechtěl, tak obžalovaný F[redacted] přivolil, že s autem přeparkuje, chtěli ho přeparkovat k dětskému hřišti, říkal ale, že má zákaz řízení. Kolem 22.30 hodin šli všichni čtyři k autu a tam D[redacted] F[redacted] řekl, že majitelem je M[redacted] J[redacted] kterého S[redacted] ani F[redacted] neznali. F[redacted] byl i poté ochoten s autem přeparkovat. F[redacted] proto předal klíč, ten odemkl a sedl si na místo řidiče. On si sedl vedle něho a S[redacted] se S[redacted] seděli vzadu. Řekl F[redacted], aby s autem odjel k dětskému hřišti, na což mu F[redacted] odpověděl, že ví, kdo by mohl auto koupit, kdy zná jednoho frajera ve Výškově a že za ním pojedou. Všichni s tím souhlasili. Řekl mu, že za auto chce 2.000,- Kč a pokud se mu ho podaří prodat za více, rozdíl si může nechat. F[redacted] s tím souhlasil a tak jeli do Výškova, kde F[redacted] zastavil u nějakého statku, šel k domu naproti a ťukal na okno, nikdo neotevřel. Neříkal, kdo měl v tom domě bydlet. Poté odjeli do Počerad, kdy F[redacted] říkal, že má známé, kterým se auto ještě pokusí prodat. V Počeradech zastavili před hospodou, kde bydlí jeho bratranec, ale v té chvíli kolem projelo vozidlo policie, takže se F[redacted] spláčil, a řekl, že už na prodej auta sere, že se vrátí do Postoloprte. Celou dobu řídil pouze D[redacted] F[redacted], který mu po zaparkování u hřiště vrátil klíče a odešel. On se S[redacted] šli potom do centra, kde u Lučanu potkali T[redacted] D[redacted], s ním se dohodli na sehnání kupce.

Svědék M[redacted] S[redacted] uvedl, že v polovině února 2014 večer potkal v Postoloprtech u obchodního domu Lučan R[redacted] K[redacted] a K[redacted] S[redacted]. Ti mu řekli, že na parkovišti nad restaurací Medvěd našli na zemi u auta Ford Escort klíčky. K[redacted] se ho dotazoval, zda umí řídit. Řekl mu, že to ještě nezkoušel, že s tím nechce mít nic společného. Poté šli na náměstí, kde potkali obžalovaného D[redacted] F[redacted]. Na dotaz R[redacted] K[redacted] zda umí řídit, obžalovaný potvrdil, že ano. Potom šli všichni k autu, které K[redacted] odemkl, F[redacted] si sedl na místo řidiče, K[redacted] vedle něj a on se S[redacted] seděli vzadu. Nejprve jeli do Bitozevse, cestou se K[redacted] s F[redacted] bavili o prodeji toho auta, ale jelikož mluvili potichu, tak nerozuměl úplně všemu. Potvrdil, že ve Výškově u kostela klepal F[redacted] na okno protějšího domu, kde

patrně sháněl na auto kupce. Po pěti minutách se vrátil zpět a pokračovali do Počerad, kde kolem nich projeli policisté, proto se vrátili do Postoloprte. K jízdě uvedl, že celou cestu auto řídil obžalovaný D. F.

M. J. majitel vozidla uvedl, že dne 17.2.2014 přijel v 18.50 hodin na parkoviště u restaurace Medvěd v Masarykově ulici v Postoloprtech, kde zaparkoval své vozidlo zn. Ford Escort, RZ. které uzamkl, ale klíče zřejmě nechal v zámku. V tu dobu mu totiž zazvonil telefon, po čemž odešel domů. Ráno zjistil, že vozidlo na parkovišti nestojí, vzal si mobilní telefon a zjistil, že z doby od 00.26 hodin mu od T. D. přišla zpráva z Facebooku ve znění: „Kolik mi dáš, když ti řeknu, kdo to byl, když tak zavolej 720 588 421“. Když na to číslo zavolał, T. D. mu řekl, že vozidlo měl v noci odcizit R. K. K. S. a M. S. kdy toto měl D. vidět. Vozidlo bylo zakoupeno před rokem a půl za částku 18.000,- Kč, kdy s kolegou L. se domluvili, že vozidlo přepíše na něj. K dispozici dal osvědčení o registraci. Jako provozovatel je registrován D. L.

D. L. potvrdil, že je majitelem vozidla, které zakoupil od L. D. v lednu 2012 za částku 17.000,- Kč, M. J. měl vozidlo pouze zapůjčené. Kupní smlouvou o prodeji automobilu ze dne 15.10.2012 jsou potvrzovány skutečnosti, které uváděl D. L. Soud měl k dispozici i technický průkaz vozidla.

K. S. potvrdil, že při vytěžení dne 31.3.2014 lhal a při výpovědi přiznal, že dne 17.2.2014 byl kolem 21.00 hodin s R. K. v Postoloprtech, popsal jak došlo k nalezení klíčů od auta M. J. a jak poté šli směrem do města, kde potkali M. S. a D. F. zvaného P. kdy on se ptal M. zda umí řídit a K. se mezitím bavil s P. P. potvrdil, že umí řídit, a že do toho nepůjde, nicméně K. ho přemluvil. Popsal, jak P. odemkl vozidlo, vyjadřoval se k místu, kde všichni ve vozidle seděli a k tomu, jak P. řídil směrem na Bitozeves, kde si dal potom injekci s drogou a pokračovali do Rvenic a Vrbky, odkud jeli do Počerad a následně do Výškova. Dále se, ve shodě s ostatními, vyjadřoval ke snaze D. F. auto ve Výškově neúspěšně prodat, přičemž odjeli do Postoloprte. Dále se hovořilo o tom, že se opakovaně snažili auto prodat u čehož již obžalovaný F. nebyl účasten. Vozidlo řídil P. tedy obžalovaný a poté D.

Při rozhodování o vině obžalovaného měl soud k dispozici i listinné důkazy kdy z úředního záznamu soud zjistil, že D. L. i M. J. shodně potvrdili, že kupní cena vozidla byla zaplacená napůl.

Po vozidle bylo policií vyhlášeno pátrání, k čemuž měl soud doklad.

Na místě odcizení bylo provedeno ohledání a pořízena fotodokumentace.

Z odborného vyjádření bylo zjištěno, že hodnota vozidla byla stanovena na částku 8.000,- Kč.

Z výpisu z registru řidičů bylo zjištěno, že v době řízení odcizeného vozidla měl D. F. uložen zákaz řízení, kdy soud měl k tomuto k dispozici rozhodnutí Městského úřadu Žatec ze dne 26.11.2013 č.j. shodně jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku, které nabylo právní moci dne 28.12.2013 z doručky bylo zjištěno, že rozhodnutí bylo obžalovanému doručeno do vlastních rukou.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že vina obžalovaného D. F. byla prokázána. Není pochyb o tom, že obžalovaný vozidlo

řídil, on se v celém rozsahu doznal. Doznal, že si byl vědom, že mu byla tato činnost pravomocným rozhodnutím správního orgánu zakázána. Popíral ale, že by věděl o odcizení vozidla, o tomto je přesvědčivě usvědčován slyšenými svědky a to svědkem R [REDACTED], K [REDACTED], M [REDACTED], S [REDACTED] a dále výpovědí M [REDACTED], J [REDACTED], D [REDACTED], L [REDACTED], K [REDACTED], S [REDACTED]. Všichni tito potvrdili, že měl vědomost o odcizení vozidla a toto se následně pokoušel prodat, není tedy pochyb o tom, že svým jednáním naplnil znaky maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a jelikož věděl, že vozidlo bylo jinými pachateli odcizeno a toto se pokoušel prodat, naplnil tak všechny znaky pokusu přečinu podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a soud ho uznal vinným.

Ad. 2) obžalovaný D [REDACTED] F [REDACTED] sám

V přesně nezjištěné době od 8:00 hod. dne 12.3.2014 do 18:00 hod. dne 13.3.2014 v Postoloprtech, okres L [REDACTED], v ulici [REDACTED] po přelezení oplocení o výšce 160 cm vnikl na pozemek trvale obydleného domu č.p. [REDACTED] a ze dvora odcizil volně položenou hliníkovou lornu v hodnotě 300,- Kč, hliníkovou konev na mléko v hodnotě 100,- Kč a hliníkový hrnec s dvojitým dnem v hodnotě 50,- Kč, vše ke škodě poškozeného J [REDACTED] K [REDACTED] nar. 16.11.1947, trvale bytem [REDACTED] odcizené věci následně prodal ve sběrně druhotných surovin V [REDACTED] R [REDACTED] v Postoloprtech, kde byla odcizená lorna zajištěna a následně vrácena poškozenému.

Obžalovaný D [REDACTED] F [REDACTED] který u hlavního líčení využil svého práva a k věci nevypovídal v přípravném řízení se ke svému jednání v celém rozsahu doznal. Uvedl, že ve středu 12.3.2014 nebo ve čtvrtek 13.3.2014 byl ráno v Postoloprtech, a jelikož se potřeboval vlakem dostat do Žatce a neměl peníze, rozhodl se ukrást nějaké kovy a prodat je ve sběrně. Když procházel ulicí [REDACTED], nakoukl do posledního domu v ulici přes zeď vysokou asi 1,5 metru a na dvoře viděl hliníkovou lornu, hliníkovou konev na mléko a hliníkový hrnec. Věci přehodil, dále zeď přelezl a takto odcizené věci odnesl do sběrný v Postoloprtech k C [REDACTED] za což obdržel 300,- Kč, za které si koupil lístek na vlak a potraviny.

J [REDACTED] K [REDACTED] vlastník nemovitosti čp. [REDACTED] v obci Postoloprty uvedl, že se jedná o rodinný dům s pozemkem, kde bydlí pouze on. Popsal, kdy a jak zjistil odcizení lorny a vyjádřil se k tomu, že pozemek je zajištěn železnou brankou, kterou uzamyká zámek a z ulice [REDACTED] je obehnan zděnou zídou o výšce 160 cm. Uvedl a popsal, jak dne 14.3.2014 našel odcizenou lornu ve sběrně v Postoloprtech. Doplnil, že byl odcizen hrnec a ještě konev.

Pracovník sběrný F [REDACTED] V [REDACTED] potvrdil, že hliníkovou lornu, hrnec i konev odevzdal do sběrný D [REDACTED] F [REDACTED] z P [REDACTED]. Před výkupem se ho dotazoval, zda věci nejsou kradené, což F [REDACTED] popřel. Za hliníkový materiál o hmotnosti 14 kg mu bylo vyplaceno 308,- Kč. Do sběrný přišel D [REDACTED] F [REDACTED] sám.

J [REDACTED] K [REDACTED] uvedl, že asi 14 dnů před výsledkem procházel kolem poledne ulicí W [REDACTED] s M [REDACTED] S [REDACTED] a u posledního domu v ulici viděl, jak D [REDACTED] F [REDACTED], kterému říkají P [REDACTED], na silnici před domem bere konev, vanu a hrnec. Na jeho dotaz, zda má vyděláno, F [REDACTED] jen pokrčil rameny. S věcmi pak pokračoval do ulice Alšova. Obžalovaného přímo neviděl lézt na zahradu, ale viděl o zeď opřenou dřevěnou paletu, takže mu bylo jasné, že F [REDACTED] tam lezl za pomoci ní. U domu byl P [REDACTED] sám.

Při uznání viny obžalovaného krom jeho plného doznání a výpovědi F. V. a J. K. měl soud k dispozici i listinné důkazy a to protokol o ohledání místa činu, fotodokumentaci, stejně tak místo nálezů hliníkové lorny, kde rovněž byla pořízena fotodokumentace.

Ze záznamu potom soud zjistil, že je dokumentováno, že ve sběrných surovinách V. R. Postoloprty byla hliníková lorna zajištěna, přičemž výkupkou ze dne 13.3.2014 je zjišťováno, že tuto odevzdával D. F. Ostatní věci nebyly ve sběrně nalezeny z důvodu jejich odvozu.

Odbornými vyjádřeními byla stanovena hodnota odcizených věcí, kdy soud se o tato odborná vyjádření opřel.

Z protokolu o vydání věci a usnesení soud zjistil, že je doloženo, že lorna byla poškozenému vrácena. Na fotodokumentaci potom soud zjistil, že je zachyceno místo, které obžalovaný F. původně označil jako místo nálezů věci.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána. Obžalovaný D. F. se v celém rozsahu ke svému jednání doznal. Jeho doznání zapadá do děje, tak jak uvedl vlastník nemovitosti J. K., pracovník sběrný F. V. a J. K. doznání obžalovaného je podepřeno i listinnými důkazy. Soud nemá pochyb o tom, že obžalovaný D. F. na pozemek obydleného domu vstoupil, čímž porušil domovní svobodu poškozeného J. K. k jehož škodě z pozemku odcizil jeho věci, tímto svým jednáním naplnil znaky přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a soud ho uznal vinným.

Ad. 3) obžalovaný D. F. a P. Ü.

Po předchozí společné dohodě na odcizení věcí vhodných k odevzdání do sběrný v přesně nezjištěné době od 18:00 hodin dne 26.3.2014 do 16:00 hodin dne 29.3.2014, nejpravděpodobněji dne 28.3.2014, v obci Stekník, okres Louny, kam přijeli neustanoveným vozidlem zelené barvy, vnikli na neoplocený pozemek domu č.p. v rekonstrukci ve vlastnictví F. K., nar. poté, co nezjištěným způsobem vytlačili okno v přízemí, vnikli do vnitřních prostor, odkud odcizili nejméně benzínovou řetězovou pilu zn. Oleo-Mac v hodnotě 800,- Kč a přenosnou svářečku nezjištěné značky v hodnotě 800,- Kč, vše ke škodě poškozeného J. M., nar. 14.12.1988, trvale bytem , kdy z odcizené svářečky po jejím rozbití separovali měď, kterou P. Ü. odevzdal do sběrný druhotných surovin V. R. v Postoloprtech, a odcizenou pilu prodal D. F. dne 30.3.2014 v Postoloprtech J. F., nar. u něhož byla zajištěna a následně vrácena poškozenému.

Obžalovaný D. F. který u hlavního líčení využil svého práva a k věci nevypovídal v přípravném řízení uvedl, že ke konci března 2014 byl v Postoloprtech, kde kolem 22.00 hodin potkal P. Ü. který se ho zeptal, zda by nejel do Stekníku na železo, s čímž souhlasil. Na místo jeli autem Ü. zn. Renault zelené barvy, které měl půjčené, které Ü. řídil. Zastavili za obcí u závoje a Ü. mu řekl, že půjdou na kamna a staré železo. Šel za Ü. asi 200m k neoplocenému domu, k němuž byl volný přístup. Vlezli do vedle stojící bývalé ubytovny k demolici, které chyběly okna i dveře. V jednom z pokojů byla kamna zn. Petra. Byla těžká, tak je nechali na místě, že je odvezou jindy. Potom šli k

opravovanému domu a dohodli se, že on zůstane venku hlídat. Ü [redacted] vlezl oknem dovnitř a podal mu řetězovou motorovou pilu, starou přenosnou svářečku a pytel od brambor s nějakými věcmi. Věci společně odnosili do auta a odjeli do Postoloprte, kde společně svářečku rozbili kladivem a vyndali z ní měď. Když ráno otevřeli sběrnou, prodal Ü [redacted] měď na své jméno, za což dostal 300,- Kč, o které se rozdělili. Pilu si nechal s tím, že se jí pokusí prodat a pak z toho Ü [redacted] dá nějaké peníze. O osudu věcí v pytli nic neví. Asi dva dny poté potkal v Postoloprtech M [redacted] H [redacted] a dotazoval se ho, zda by nechtěl pilu koupit. H [redacted] mu řekl, že by možná měl kupce, tak zajeli jeho autem k úkrytu té pily a s ní pak autem odjeli na parkoviště u zdravotního střediska v Postoloprtech, kde v autě byla i družka H [redacted] s dětmi. Náhodně šel kolem známý J [redacted] F [redacted] který od něj pilu za 600,- Kč koupil. O tom, že pila je kradená, mu nic neříkal. H [redacted] ho pak odvezl do Žatce, za což mu dal 200,- Kč na benzín z peněz za tu pilu. V Žatci je pak kontrolovali policisté, kteří v kufru auta našli kryt od pily. Z peněz na pilu dal Ü [redacted] 150,- Kč.

Při výpovědi dne 9.5.2014 po předstření výpovědi spoluobžalovaného P [redacted] Ü [redacted] uvedl, že ke konci března, patrně v pátek zakoupil jeho strýc J [redacted] F [redacted] auto zn. Renault 19 zelené barvy, které potřeboval převézt z Teplic do Postoloprte. O převoz požádal Ü [redacted] s nímž se ráno náhodně potkal. Do Teplic Ü [redacted] vezl bratrance autem zn. VW Passat, kdy on jel s nimi. Při převozu se Übersax s J [redacted] F [redacted] domluvili, že mu to koupené auto půjčí. U domluvy nebyl, ale jakmile se vrátili do Postoloprte, řekl mu Ü [redacted], že se pojedou projet. Kolem poledne jezdili po Postoloprtech a přitom mu Ü [redacted] navrhl, že má někde kamna, která by mohli odvézt do sběrný. Zopakoval, jak přijeli do Stekníku k ubytovně bez oken, což bylo mezi 13.-14. hodinou. Poté, co vytáhli kamna ke vchodu a šli zpět k autu, navrhl Ü [redacted], že zajedou k závoře. Projížděli kolem zámecké zdi, u závory auto zaparkovali a šli pěšky kolem té zdi po pěšině směrem dolů k neoplocenému domu, osazeném z druhé strany dvěma dřevěnými okny. On zůstal stát u ohrady s koňmi, kde hlídal a Ü [redacted] vlezl oknem, které bylo pootevřené. Zopakoval, že po 5 minutách vylezl ven i s věcmi, které jsou uvedeny ve výrokové části rozsudku. Jemu předal svářečku a Ü [redacted] nesl pilu. Když přicházeli k závoře, spatřili asi pět lidí, časově to mohlo být asi mezi 14. a 15. hodinou. V Postoloprtech odevzdal Ü [redacted] měď ze svářečky do sběrný sám, jelikož on do sběrný nesmí. Domnívá se, že měď stihl prodat ještě ten den odpoledne. Pilu si odnesl k tetě K [redacted] F [redacted], kde ji měl asi dva dny schovanou. Tetě řekl, že pilu koupil. Za dva dny si ji vyzvedl, kdy předtím došlo k setkání s M [redacted] H [redacted]. K dotazu zda H [redacted] pomáhal do bytu něco stěhovat, uvedl, že H [redacted] ho sice žádal o stěhování sedačky, ale ten den k tomu nedošlo. Poté, co s H [redacted] přijeli do Postoloprte, potkal J [redacted] F [redacted] kterému pilu za 500,- Kč prodal, to se odehrálo u H [redacted] auta. K dotazu popřel, že by se M [redacted] H [redacted] účastnil vloupání ve Stekníku, doplnil, že vyslechnutý [redacted] yselica se zmýlil, když na místě ho mohl vidět pouze s Ü [redacted]

Při doplnění výsledku dne 19.6.2014 k dotazu ohledně upřesnění doby a množství odcizených věcí z domku ve Stekníku uvedl, že do Stekníku jeli v den, co si od Ü [redacted] strýc Josef F [redacted] nechal přivézt auto zn. Renault 19, kdy do Stekníka vyjeli krátce po poledni. Do obce Stekník přijeli mezi 13.-14. hodinou, kdy na ubytovně se nejprve zdrželi 20 minut a poté jeli k rozestavěnému domu u závory. Nad rámec dříve učiněné výpovědi se vyjádřil k tomu, že Ü [redacted] z domu vzal i pytel na brambory, který byl asi do poloviny naplněn nějakými věcmi, ale byl lehký. Vyloučil, že by v pytli byly dva meče. Ü [redacted] mu neřekl, co v pytli bylo a když odevzdával měď ze svářečky, pytel zůstal v autě. Nic z něj do sběrný neodevzdával. Měď prodal Ü [redacted] ještě téhož dne odpoledne ve sběrně. K dalšímu dotazu blíže uvedl, že pro vozidlo Renault jeli on, strýc J [redacted] F [redacted], Ü [redacted] a bratranec R [redacted] S [redacted]. Na auto měl J [redacted] F [redacted] patrně kupní smlouvu. K opakovanému dotazu na podíl M [redacted] H [redacted] na krádeži popřel, že by se skutku dopustil s ním. O krádeži mu ani nic neříkal, takže H [redacted] ani nemohl vědět, kde se místo krádeže nachází. Když ho M [redacted] H [redacted] odvážel po prodeji pily,

což bylo minimálně 4 dny po krádeži ve Stekníku, bylo to v době kolem poledne. Projížděli přes Stekník, ale pouze po hlavní silnici a na návěs ani k zámku nezajížděli.

Obžalovaný P. Ú. který u hlavního líčení využil svého práva a k věci nevypovídal, v přípravném řízení popřel, že by se jednání dopustil. Uvedl, že někdy koncem března 2014 potkal v Postoloprtech D. F. s jeho příbuznými. F. se ho zeptal, jestli má řidičák a zda si chce vydělat. F. odvezl autem zn. Renault zelené barvy, které F. koupili, do Žatce, kde bydlí. F. se doma zdržel asi půl hodiny, on na něj mezitím čekal v autě. Zpět do Postoloprte jeli zadem a on cestou potřeboval na záchod. Zastavili tedy před zákazem vjezdu u nějaké stodoly ve Stekníku a on šel stranou. Vykonání potřeby mu trvalo asi půl hodiny. Neví, co dělal v tu dobu F. ale když odcházel od auta, seděl uvnitř. Když se vracel k autu, našel ve stráni dopravní značku a železné víko a v té době přišel k autu i F. a v malé igelitce nesl chuchvalec vypálené mědi o váze cca 3kg. Větší taška, kterou si předtím z domova bral, zůstala zamčená v kufru auta. V Postoloprtech ve sběrně u vlakového nádraží tu značku a železné víko spolu s mědí prodal na své jméno, za což inkasoval 350,- až 450,- Kč. Peníze si nechal, když tímto byli s F. vyrovnáni za ten odvoz. Po předložení výkupek ze sběrně ve dnech 3.3.-4.4.2014 evidovaných na jeho jméno uvedl, že žádná z nich není za odevzdání mědi a železa. Do domu č.p. 3 ve Stekníku se s F. nevloupal.

Při doplnění výpovědi dne 15.6.2014 připustil, že auto předtím odvázel pro jednoho z příbuzných D. F. se shodným příjmením, což bylo v dopoledních hodinách. Do Teplic pro auto jel on, F. který auto kupoval, D. F. a jeho bratranec. Na zpáteční cestě jel v zakoupeném autě pouze on a D. F. kde cestou se stavěli v autobazaru u elektrárny Ledvice, proto přijeli do Postoloprte později. Namísto peněz, které měl dostat za převoz auta, si auto na jeden až dva dny zapůjčil, což bylo v době, kdy s D. F. jeli do Žatce a stavěli se ve Stekníku.

Vyslechnut byl J. M. který uvedl, že je majitelem rodinného domu v obci který je neoplocený, v rekonstrukci a v současné době neobyvatelný. Dne 26.3.2014 kolem 18.00 hodiny z domu odjížděl po jeho uzamčení a uzavření a dne 29.3.2014 v 16.00 hodin zjistil, že okno v zadní části domu je pouze přibouchnuto. Zjistil i odcizení věcí, které popsal a vyčíslil jejich současnou hodnotu, přičemž poškozením mu žádná škoda nevznikla. Dne 29.3.2014 se od svého tchána F. K. dozvěděl, že tento měl dne 27.3.2014 kolem 6.30 hodin vidět, jak od zámečku z horní strany obce odjíždí auto zn. Opel Vetra Combi RZ kdy ve vozidle se měli nacházet dva Romové a vozidlo mělo odjíždět směrem na Postoloprty. Současně mu řekl, že jeden Ukrajinec pracující ve statku jako tchán, měl cikány vidět, jak k autu nesou motorovou pilu a další nářadí. Zároveň i T. R. mu volal, že viděl dva cikány, jak z auta nabízejí motorovou pilu. Potvrdil, že se jednalo o stejné vozidlo, které viděl tchán. Dále mu T. R. řekl, že k cikánům šel J. F. který od nich pilu za 500,- Kč koupil. Doplnil, že ještě zjistil odcizení přenosné svářečky.

Z výpisu z katastru nemovitostí bylo zjištěno, že vlastníkem stavby čp. je F. K. který k věci vypovídal.

F. K. uvedl, že dům dal k dispozici dceři a jejímu druhovi J. M. Současně potvrdil, že když dne 28.3.2014 jel kolem 06.45 hodin autem do zaměstnání na návsi ve Stekníku viděl, jak po silnici u zámeckého plotu jdou dva Romové, které popsal, kdy jeden z nich byl vyšší kolem 180 cm a měl na hlavě strniště. Druhý byl kolem 170 cm vysoký, oba byli mladší kolem 25ti let. Ten menší nesl přenosnou elektrickou

svářečku a ten vyšší nesl igelitovou tašku, z níž vyčnívala lišta řetězové pily s krytem. Oba šli po komunikaci podél zámku, která byla na konci uzavřena závorou. Pět minut poté viděl

projíždějící auto zn. Opel Vectra Combi tmavě zelné barvy RZ [REDAKCE] které řídil ten vyšší a ten menší seděl na straně spolujezdce a krčil se dolů. Jelikož oba vycházeli ze směru od jejich domu, informoval o tom J. [REDAKCE] M. [REDAKCE] dyž mu byla předestřena fotografie, identifikoval na snímku pod č. 4 M. [REDAKCE] H. [REDAKCE] který by mohl být tím vyšším a silnějším a na snímku pod č. 6 poznal D. [REDAKCE] F. [REDAKCE] který je tím menším. Po předložení snímků pořízených hlídkou policie v Žatci dne 30.3.2014 poznal pod snímkem č. 5 toho vyšší a silnějšího s jistotou na 80% a na snímku č. 4 poznal toho menšího muže s tím, že zcela si není jistý. K tomu soud měl k dispozici předkládané tipovací fotoalbum včetně dvou snímků pořízených hlídkou OO PČR Žatec při kontrole vozidla dne 30.3.2014.

D. [REDAKCE] M. [REDAKCE] uvedl, že vozidlo zn. Opel Vectra prodal svému bratru J. [REDAKCE] M. [REDAKCE] který vozidlo prodal další osobě. Tato skutečnost je potvrzována vysvětlením J. [REDAKCE] M. [REDAKCE] který vozidlo prodal M. [REDAKCE] H. [REDAKCE] jehož blíže nezná. K tomuto jsou ve spise doloženy i kupní smlouvy.

M. [REDAKCE] H. [REDAKCE] uvedl, že před 4-5 měsíci zakoupil od J. [REDAKCE] M. [REDAKCE] auto zn. Opel Vectra Combi RZ [REDAKCE]. K dotazu, zda auto ke konci března 2014 někomu půjčoval, toto popřel s tím, že auto nepůjčil ani jednomu z obžalovaných. D. [REDAKCE] F. [REDAKCE] zná od dětství a P. [REDAKCE] Ů. [REDAKCE] pouze od vidění. Ke dni, kdy je kontrolovala policejní hlídka v Žatci, blíže uvedl, že s manželkou a dětmi převáželi tímto autem věci při stěhování z Března do Postoloprte, kdy ve směru od Března potkali D. [REDAKCE] F. [REDAKCE] jak v ruce nese benzinovou řetězovou pilu s krytem na liště. S autem proto zastavil, aby ho svezl do Postoloprte, když F. [REDAKCE] pilu odložil do kufru. Říkal, že pilu chce prodat. Na dotaz k původu pily mu uvedl, že ji náhodně zakoupil za 100,- Kč. Jelikož byla stará, tak mu uvěřil. Potom F. [REDAKCE] požádal o pomoc při stěhování věcí do bytu. Na parkovišti před jeho bytem se objevil jeho známý J. [REDAKCE] z Líčkova, a proto F. [REDAKCE] řekl, ať mu tu pilu nabídne. F. [REDAKCE] od něj tu pilu za 500,- Kč koupil. Pak F. [REDAKCE] odvážel do Žatce, za což mu dal 200,- Kč za benzin, a když s autem zaparkovali, kontrolovala je hlídka policie, která v zavazadlovém prostoru našla kryt z té pily, který tam předtím F. [REDAKCE] nechal. K dotazu komisaře popřel, že by se s D. [REDAKCE] F. [REDAKCE] dopustil vloupání do domu ve Stekníku. V době vloupání v noci z 28.3. na 29.3.2014 přišel před půlnocí do herny Palma v Postoloprtech, odkud odešel kolem 06.00 hodin ráno, po celou dobu měl auto zaparkované na parkovišti před hernou. K vozidlu RZ [REDAKCE] měl soud k dispozici osvědčení o jeho registraci.

Ze záznamu soud zjistil, že provedeným šetřením ke ztotožnění muže ukrajinské národnosti, který měl být očitým svědkem přítomnosti dvou romských mužů na konci března ve Stekníku, se nepodařilo svědka ustanovit.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že vina obou obžalovaných byla prokázána. Přestože obžalovaný Ů. [REDAKCE] spáchání skutku popírá je v celém rozsahu usvědčován obžalovaným D. [REDAKCE] F. [REDAKCE] který odcizení věci v celém rozsahu doznal. Výkupkami je potom doloženo odevzdání mědi získané z odcizených věcí z výpovědi J. [REDAKCE] F. [REDAKCE] pak soud zjistil, že je prokazován prodej odcizené pily a způsob vniknutí do objektu je prokazován výpovědí poškozeného. Přelezení oplocení o výšce 160 cm o vytlačení okna představuje překonání jiné jistící překážky s použitím síly, oplocení a uzavřené okno je závěrem překážkou jejíž účelem je zabránit vniknutí. S ohledem na obdobný způsob provedení, blízkou souvislost v časovou a předmětnou útoku byl tento skutek s porovnáním se skutkem předchozím u obžalovaného F. [REDAKCE] posuzován jako pokračování ve smyslu § 116 trestního zákoníku, tedy obžalovaný F. [REDAKCE] naplnil skutkovou podstatu pokračujícího přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a obžalovaný

Ü [redacted] se trestné činnosti dopustil poté, co byl pro obdobné jednání pravomocně uznán vinným a odsouzen, kdy mu byl v jednom případě ukládán podmíněný trest a ve druhém případě byl potrestán, když v rozsahu 29 hodin vykonal uložené obecně prospěšné práce. Takto obžalovaný Ü [redacted] naplnil skutkovou podstatu přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku a soud uznal oba obžalované vinnými s touto právní kvalifikací, když měl k dispozici rozsudek Okresního soudu v Lounech č.j. 3 T 247/2012-604 ze dne 27.3.2013 s právní mocí 11.5.2013 kdy P [redacted] Ü [redacted] byl uznán vinným a odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) trestního zákoníku a za tuto a za zbíhající se trestnou činnost mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v délce 18 měsíců s podmíněným odkladem a stanovenou zkušební dobou na 30 měsíců. Dále měl k dispozici rozsudek Okresního soudu v Lounech č.j. 15 T 98/2013-110 ze dne 5.8.2013 s právní mocí tímž dnem, kdy byl uznán vinným a odsouzen pro pokračující dílem dokonaný a dílem ve formě pokusu přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), § 21 odst. 1, § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) trestního zákoníku a byl mu uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, který dosud zcela nevykonal. Při uznání viny obou obžalovaných soud vycházel z doznání obžalovaného D [redacted] F [redacted] který v přípravném řízení přesvědčivě popsal všechny skutečnosti a soud neshledal žádný důvod, proč by měl do této věci zatahovat i spoluobžalovaného Ü [redacted] a soud dospěl k závěru, že tohoto v celém rozsahu usvědčuje.

Ohledně viny obou obžalovaných soud dále vycházel z výpovědí J [redacted] M [redacted] F [redacted] K [redacted] D [redacted] M [redacted], J [redacted] M [redacted] a M [redacted] H [redacted]. Doznání obžalovaného D [redacted] F [redacted] je dále podepřeno i listinnými důkazy, ze kterých soud zjistil, že objekt kde mělo dojít k odcizení věci byl ohledán, byla pořízena i fotodokumentace, z úředního záznamu soud zjistil, že J [redacted] F [redacted] byl dne 30.3.2014 s T [redacted] R [redacted] v Postoloprtech u E [redacted] P [redacted], když k nim přijelo vozidlo zelené barvy Opel Vectra, z něhož vystoupili dva Romové, Romka a tři děti. Starší z těch mužů mu nabídl motorovou pilu za 500,- Kč s tím, že nemají na jídlo. Poznal, že pila patří J [redacted] M [redacted]. Úředním záznam hlídky ze dne 30.3.2014 dokládá průběh kontroly vozidla Opel Vectra Combi RZ [redacted] zelené barvy. V osádce byli ztotožněni M [redacted] H [redacted] který je současně majitelem vozidla a jediným uživatelem. Ve spolujezdci byl zjištěn D [redacted] F [redacted]. Kontrolou vozidla byl v zavazadlovém prostoru nalezen plastový kryt řetězu motorové pily, o čemž je pořízena fotodokumentace. Protokolem o vydání věci je doloženo, že benzínovou pilu vydal J [redacted] F [redacted]. Z usnesení bylo zjištěno, že věc byla následně vrácena poškozenému J [redacted] M [redacted]. Z odborného vyjádření soud zjistil, že byla vyčíslena hodnota odcizených věcí. Byly zajištěny výkupky ze sběrný na jméno P [redacted] Ü [redacted] kde je dokumentováno množství a druh odevzdaného kovového materiálu.

Ad. 4) D [redacted] F [redacted] sám

Dne 13.4.2014 v době kolem 14.30 hod. v [redacted] okres Louny, v ulici [redacted], v úmyslu nalézt věci vhodné k odcizení, nejprve vstoupil na neoplocený pozemek parc. č. 4118/2 ve vlastnictví J [redacted] H [redacted] nar. [redacted] z něhož ke škodě dosud neustanoveného poškozeného odcizil volně odložené 4 mosazné a 2 hliníkové vodovodní kohouty v celkové hodnotě 100,- Kč a zajišťovací okenní kliku bez hodnoty, které uložil do své mikiny, následně opět v úmyslu o nalezení věcí vhodných k odcizení po přezení branky o výšce 2,3 metru vnikl na pozemek rekreační chaty ve vlastnictví M [redacted] D [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted] odkud nic neodcizil, jelikož byl poškozeným D [redacted] vyrušen, po čemž odhodil mikinu s již odcizenými věcmi a z místa po přezení oplocení sousední nezastavěné zahrady ve vlastnictví S [redacted] a I [redacted] G [redacted] a následně vyražením spodní branky plotu, utekl na ulici, kde byl zadržen.

Obžalovaný D. F. uvedl, že dne 13.4.2014 šel v Žatci od hlavního nádraží k zahrádkám cestou ke kasárnám. Šel k příbuzným S. ale jelikož nikdo nebyl doma, pokračoval směrem k Tesco, kde na místě vypadajícím jako skládka nalezl v košíku kohouty, šroubovák s rukojetí, které si dal do mikiny. Pozemek nebyl oplocen. Odtud pokračoval k plotu nějaké zahrady, který přelezl, po čemž na něj ze vzdálenosti asi 8 metrů křičel nějaký chlap. Začal proto přes další zahradu utíkat ven, kdy za ním běžel jiný chlap. Na tu zahradu šel proto, aby si to zkrátil domů. Nechtěl tam nic ukrást, utíkal proto, že se bál. Ví, že na pozemku je chata, kterou viděl.

M. D. který je vlastníkem dvou pozemků v uvedl, že na jednom z nich má postavenou chatu, v níž v letních měsících přespává. Dne 13.4.2014 kolem 15.00 hodin byl na spodní zahradě, když za sebou uslyšel ránu odpovídající dopadu osoby. Ve vzdálenosti 25-30 metrů uviděl postavu. K dopadu došlo v místě, kde má oplocení do výšky 180 cm, jehož součástí je zamčená branka vysoká přes dva metry. Poté, co ho muž spatřil, běžel podél plotu, kde odhodil mikinu a pokračoval přes plot k sousedovi do zahrady, kde brankou vyběhl na ulici, následně ho chytili sousedé. Jednalo se o muže ve věku kolem 20ti let, romské národnosti, silnější postavy s kulatým obličejem, kterého by bezpečně poznal. V mikině, kterou zahodil, našli několik vodovodních ventilů. Jemu se ze zahrady nic neztratilo. Sešlápnutím oplocení mu nevznikla žádná škoda. Ohledně vlastnictví k nemovitosti soud měl k dispozici výpis z katastru nemovitostí.

S. G. uvedl, že naproti svému rodinnému domu v Žatci vlastní zahradu opatřenou vstupní brankou, kterou neuzamyká. Z dřívější doby je u oplocení část plotu povalena, takže se z této strany dá do zahrady vniknout. Popsal, jak dne 13.4.2014 slyšel, jak někdo křičí „stůj, někdo ho chytte“ a viděl, jak ze spodní části jeho zahrady běží muž směrem do ulice Holečkova a vyrazí spodní vstupní branku. Dále popsal jeho následné zadržení, které provedl v součinnosti se sousedem. K odcizení věcí z jeho zahrady nedošlo a na vyražené brance mu škoda nevznikla. Vlastnictví k zahradě je osvědčeno výpisem z katastru nemovitostí.

Krom výpovědi obžalovaného, dále M. D., S. G. měl soud k dispozici i listinné důkazy, kdy z odborného vyjádření soud zjistil, že byla stanovena hodnota odcizených vodovodních kohoutů.

Z protokolu o ohledání místa činu soud zjistil, že branka plotu u nemovitosti poškozeného Dobeše je o výšce 2 metrů kolem ní je postaveno pletivo o výšce 1,8 metru, které je částečně poškozené stlačením do výšky 1,6 metru. Na místě činu byla zajištěna modrá mikina, v níž byli nalezeny odcizené vodovodní kohouty, situace je zachycena na fotodokumentaci. Ohledány byly i další nemovitosti, na které pachatel vnikl.

Z úředního záznamu Městské policie v Žatci a OO PČR v Žatci soud zjistil, že jsou dokumentovány bližší okolnosti zadržení D. F. bezprostředně po vniknutí do zahrad. Mikina zajištěná na jednom z pozemků byla obžalovanému F. vrácena.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána. Obžalovaný doznal, že v mikině přenášel odcizené věci, hájil se, ale tím, že byly uloženy ve shnilém koši ve volně přístupné zarostlé zahradě. Při rozhodování o vině obžalovaného soud považoval výpověď obžalovaného jako doznání, které je podepřeno výpovědí M. D., S. G. a listinnými důkazy. S odcizenými věcmi byl i zadržen. Soud tedy dospěl k závěru, že obžalovaný F. v úmyslu

odcizit zpeněžitelné věci vnikl na pozemek sezónně užívané chaty a narušil tím Ústavou chráněnou domovní svobodu poškozeného M. D. přičemž důsledkem vyrušení z pozemku nestačil další věci odcizit. Přelesením branky o výšce 230cm překonal jinou jistící překážku s použitím síly a zároveň násilím překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí. Trestné činnosti se přitom dopustil poté, co byl pro obdobné jednání pravomocně uznán vinným a odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody, proto je jeho jednání kvalifikováno jako pokus přečinu krádeže podle § 21 odst. 1, § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku a přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku s přihlédnutím k ustanovení § 12 odst. 11 trestního řádu je z důvodu sdělení obvinění v této věci ze dne 3.4.2014 jednání obžalovaného posuzováno jako samostatný skutek.

Z rozsudku Okresního soudu v Lounech č.j. 2 T 19/2014-124, ze dne 31.3.2014 právní mocí dnem vyhlášení soud zjistil, že obžalovaný byl uznán vinným a odsouzen mimo jiné pro pokus přečinu krádeže podle § 21 odst. 1, § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a za tuto a za další zbíhající se trestnou činnost mu byl rozsudkem Okresního soudu v Lounech č.j. 2 T 53/2014-78, ze dne 23.4.2014 s právní mocí téhož dne uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 30 měsíců.

Soud provedl důkaz spisem Okresního soudu v Lounech sp. zn. 2 T 53/2014 ze spisového materiálu soud zjistil, že rozsudkem ze dne 23. dubna 2014, který nabyl právní moci téhož dne byl D. F. uznán vinným pokusem přečinu krádeže podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců s povoleným podmíněným odkladem výkonu trestu a stanovenou zkušební dobou na 30 měsíců, současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 31. března 2014, č.j. 2 T 19/2014-124 jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně k níž došlo zrušením pozbyla podkladu.

Dále byl proveden důkaz spisem Okresního soudu v Lounech sp. zn. 2 T 47/2014 ze spisového materiálu soud zjistil, že obžalovaný P. Ů. byl rozsudkem ze dne 9. dubna 2014, č.j. 2 T 47/2014-127 uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 trestního zákoníku a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců a pro výkon uloženého trestu byl zařazen do věznice s dozorem.

Při stanovení druhu a výměry trestu u obou obžalovaných soud přihlédl ke společenské škodlivosti jednání obžalovaných pro společnost k povaze a závažnosti spáchaných přečinů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaných, k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnosti jejich nápravy. Obžalovaný D. F. je evidován jako uchazeč o zaměstnání. Od 13.4.2014 je ve vazbě ve Věznici v Litoměřicích. Jeho rejstřík trestů vykazuje dva záznamy, přičemž naposledy mu byl ukládán souhrnný trest. V obou případech byl trestán pro majetkovou trestnou činnost. V současné době je trestně stíhán u OSZ Litoměřice pod sp. zn. ZT 50/2014 pro podezření ze spáchání zločinu loupeže. Trestní stíhání je rovněž u OSZ v Lounech pod sp. zn. ZT 114/2014 pro další majetkovou trestnou činnost a pro přečin krádeže na něj byla OSZ v Lounech pod sp. zn. ZT 514/2013 podána obžaloba. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti, s přihlédnutím k tomu, že obžalovaný se jednání dopustil dříve, než byl na něm vykonán trest, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 23. dubna 2014, sp. zn. 2 T 53/2014 přichází v úvahu u obžalovaného ukládání souhrnného trestu. S přihlédnutím k trestní sazbě u § 214 odst. 1

trestního zákoníku, která je až 4 léta, soud ukládal trest v první polovině zákonné trestní sazby jako souhrnný v trvání 20 měsíců a pro výkon uloženého trestu zařadil obžalovaného do věznice s dozorem, neboť jsou proto splněny zákonem dané podmínky. Vzhledem k tomu, že se jednání dopustil také v souvislosti s řízením motorového vozidla, soud ukládal obžalovanému i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 2 roků. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 23. dubna 2014 č.j. 2 T 53/2014-78 jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující pokud vzhledem ke změně k níž došlo zrušením pozbyla podkladu. Soud ukládal represivní nepodmíněný trest odnětí svobody s přihlédnutím k tomu, že z části se skutku dopustil již ve zkušební době podmíněného odsouzení. Soud je toho názoru, že takto uložený trest splní svůj účel, zapůsobí na obžalovaného, aby se obdobné ani jiné trestné činnosti v budoucnu nedopustil.

Pokud se jedná o obžalovaného P. Ú. s ohledem na odsouzení ve věci Okresního soudu v Lounech sp. zn. 2 T 47/2014 přichází i tohoto obžalovaného v úvahu ukládání souhrnného trestu s ohledem na trestní sazbu která je § 205 odst. 2 trestního zákoníku 6 měsíců – 3 léta soud ukládal nepodmíněný souhrnný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců a pro výkon uloženého trestu zařadil obžalovaného do věznice s dozorem. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 2. dubna 2014, č.j. 2 T 47/2014-127 jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující pokud vzhledem ke změně k níž došlo zrušením pozbyla podkladu. I v tomto případě soud dospěl k závěru, že je nutno ukládat represivní trest, tedy nepodmíněný, neboť ve zrušeném výroku o trestu byl rovněž ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody. Soud je toho názoru, že takto uložený nepodmíněný trest odnětí svobody splní svůj účel, zapůsobí na obžalovaného, aby se obdobné ani jiné trestné činnosti v budoucnu nedopustil.

Vzhledem k tomu, že poškozený J. M. se k trestnímu řízení řádně a včas připojil a požadoval náhradu škody v částce 11.000,- Kč, soud rozhodl, že oba obžalovaní jsou povinni společně a nerozdílně uhradit tomuto poškozenému částku 800,- Kč na náhradu škody, která byla prokázána a se zbytkem nároku na náhradu škody odkázal poškozeného J. M. na řízení ve věcech občanskoprávních. Ohledně obžalovaného D. F. soud rozhodl, že tento je povinen uhradit poškozenému J. K. částku 150,- Kč na náhradu škody, neboť tento poškozený se řádně a včas připojil s nárokem na náhradu škody a požadoval částku 1.000, Kč. Vzhledem k tomu, že lorna byla poškozenému vrácena a prokázána byla vzniklá škoda v částce 150,- Kč, soud rozhodl, že poškozený D. F. je povinen uhradit poškozenému J. K. částku 150,- Kč a se zbytkem nároku na náhradu škody poškozeného odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do osmi dnů** ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 2 trestního

řádu).

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo (§ 249 odst. 1 trestního řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 2 trestního řádu).

V Lounech dne 29. září 2014

JUDr. Petr Šilhan, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Monika Čajková